

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 4 april 1946 kl. 3 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa av Internationella arbetsorganisationens konferens år 1945 vid dess tjugosjunde sammanträde fattade beslut.

Genom en den 8 mars 1946 dagtecknad proposition, nr 208, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, anhållit om riksdagens yttrande angående följande i nämnda protokoll omförmälda, av den Internationella arbetsorganisationens konferens år 1945 vid dess tjugosjunde sammanträde fattade beslut, nämligen

- 1) rekommendationen (nr 74) angående socialpolitisk minimistandard i icke-självständiga områden (tilläggsbestämmelser);
- 2) en resolution angående uppehållandet av en hög och jämn sysselsättningsnivå under industriens återhämtnings- och omställningsperiod; samt
- 3) en resolution angående skydd för barn och unga arbetare.

Internationella arbetskonferensens tjugosjunde sammanträde hölls i Paris under tiden 15 oktober—5 november 1945. I sammanträdet deltog representanter för 48 medlemsstater, av vilka 35 sändt fullständiga delegationer d. v. s. två regeringsombud samt ett ombud från vardera av arbetsgivar- och arbetarsidorna. Sverige deltog i sammanträdet med en fullständig delegation.

Genom propositionen nr 58 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t anhållit, att riksdagen måtte samtycka till ratificering av en vid konferenssammanträdet enhälligt antagen »Akt angående ändringar i Internationella arbetsorganisationens stadga». Den proposition, som nu föreligger till behandling, avser vissa andra vid sammanträdet fattade viktigare beslut. Av dessa är endast ett av beskaffenhet att i enlighet med föreskrifterna i art. 19 i Internationella arbetsorganisationens stadga böra underställas riksdagen, nämligen rekommendationen angående socialpolitisk minimistandard i icke-självständiga områden (tilläggsbestämmelser). Emellertid fattades vid konferensen ytterligare två beslut, vilka, ehuru de erhöilo formen av resolutioner, dock ansetts vara av sådan vikt, att även de borde bringas till riksdagens kännedom. Härmed åsyftas *dels* resolutionen angående uppehållandet av en hög och jämn sysselsättningsnivå under industriens återhämtnings- och omställningsperiod *dels ock* resolutionen angående skydd för barn och unga arbetare.

Beträffande rekommendationens och resolutionernas lydelse får utskottet hänvisa till de såsom bilagor vid propositionen fogade översättningarna till svenska språket av originaltexterna till desamma.

Delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet har i ett den 2 mars 1946 avgivet yttrande över ovannämnda vid Internationella arbetskonferensens 27:e sammanträde fattade beslut anfört bland annat följande.

»Rekommendationen angående socialpolitisk minimistandard i icke-självständiga områden (tilläggsbestämmelser) torde icke påkalla annan åtgärd från svensk sida än en förklaring, att i rekommendationen föreslagna åtgärder saknade tillämpning på svenska förhållanden.

Vad anginge de båda resolutionerna torde däri framlagda synpunkter och förslag lämpligen böra — i den mån så ej redan skett — tagas under övervägande vid det pågående sociala reformarbetet inom vårt land.»

Föredragande departementschefen, statsrådet Möller, har i propositionen anfört:

»Till vad delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet anfört kan jag ansluta mig. Vad beträffar rekommendationen angående socialpolitisk minimistandard i icke-självständiga områden (tilläggsbestämmelser), saknar densamma givetvis omedelbart intresse för Sveriges vidkommande, men jag anser mig likväl böra framhålla, att det icke är utan sin moraliska betydelse, att Internationella arbetsorganisationens strävanden på ifrågakarande betydelsefulla område vinna stöd från alla organisationen tillhörande stater.

Såvitt angår de båda resolutionerna har i dessa otvivelaktigt givits uttryck åt synpunkter, vilka kunna vara värda beaktande även vid den svenska sociala och ekonomiska politikens utformning. Jag har följaktligen för avsikt att föranstalta om att ifrågakarande resolutioner bringas till de myndigheters eller utredningsorgans kännedom, vilka därav beröras.»

Utskottet.

Utskottet ansluter sig till vad föredragande departementschefen yttrat beträffande förevarande, av Internationella arbetsorganisationens konferens fattade beslut.

Utskottet hemställer,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anfört.

Stockholm den 2 april 1946.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar *Norman, Holmbäck, Linder, Wistrand, Forslund, Löfvander, Hage* och *Björkman*;

från andra kammaren: herrar *Olovson* i Västerås, *Hagård, Holm, fru Johansson,* herrar *Osterman, Carlsson* i Bakeröd, *Andersson* i Eskilstuna och *Andersson* i Alfredshem.
